

Henryk Wiklak

Niechmirów, gm. Burzenin, woj. sieradzkie. Stanowisko 6

Informator Archeologiczny : badania 12, 34-35

1978

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

NAWINO, gm. Białogard
woj. koszalińskie
Stanowisko 7

Uniwersytet im. Adama
Mickiewicza w Poznaniu
Katedra Archeologii

Badania prowadzili Andrzej Krzyszkowski, mgr Henryk Machajewski, mgr Andrzej Sikorski. Finansował UAM w Poznaniu. Pierwszy sezon badań. Punkt eksploatacji krzemienia i obozowisko kultury pucharów lejkowatych /faza lubońska/.

Stanowisko zlokalizowane jest na zachodnim płaskim wyniesieniu terasy nadzalewowej.

Po szczegółowej penetracji stanowiska, w efekcie której rozproszenie materiału, głównie krzemienno-żelaznego zanotowano na obszarze około 0,3 ha, założono wykopy o powierzchni 100 m² w miejscu największej koncentracji znalezisk. Materiał występował w szarobrunatnej lekko spiaszczonej próchnicy oraz na poziomie gliniastego, miejscami zwirowatego piasku calcowego.

Inwentarz zabytkowy tworzą krzemienne odpadki produkcyjne będące pozostałością po przygotowaniu obłupni i rdzeni wiórowych. Dominują odłupki i rdzenie oraz pojedyncze inne narzędzia /rylce, drapacze/. Materiał krzemienno-żelazny reprezentuje tradycje przetwórstwa neolitycznego.

Obiekty zwarte to 4 jamy z małą zawartością materiału ceramicznego kultury pucharów lejkowatych /fazy lubońskiej/.

Materiały przechowywane są w Katedrze Archeologii UAM w Poznaniu.

Nie przewiduje się dalszych badań.

NIECHMIROW, gm. Burzenin
woj. sieradzkie.
Stanowisko 6

Muzeum Archeologiczne
i Etnograficzne w Łodzi

Badania prowadził dr Henryk Wiklak. Finansował: WKZ w Sieradzu. Obiekt wielokulturowy. Pracownice krzemieniarskie z przełomu młodszej epoki kamienia i początku epoki brązu, ślady osadnictwa z wczesnego okresu lateńskiego i z III okresu wczesnośredniowiecznego oraz z późnego średniowiecza.

Stanowisko położone jest po wschodniej stronie wsi, na prawym brzegu rzeki Oleśnicy, na zachodnim cyplu wzniesienia, zwanym "Łysą Górą", obok zabudowań Antoniego Olejnika. Rozrzut krzemieni i ceramiki

obejmuje swym zasięgiem /5 000 m²/ zachodni skłon wzniesienia opadającego w tym miejscu ku dolinie Oleśnicy. Południowo-zachodnia krawędź znaleziona została ongiś przez piasznice chłopskie. Obecnie stanowisko zarośnięte jest częściowo murawą i jałowcem, częściowo zaś jest odsłonięte w postaci niewielkich wydm.

Celem badań było przede wszystkim zlokalizowanie obiektu i ustalenie jego charakteru, dlatego wykopy rozmieszczone zostały w takich punktach, które sugerowały największą możliwość jego rozpoznania. W sumie przebadano 8 odcinków o łącznej powierzchni 162 m². W wyniku badań odkryto następujące zabytki:

1. Materiał krzemienisty składający się głównie z odłupków, kilku rdzeni i wiórów oraz z kilku narzędzi krzemienistych grupujących się zwłaszcza na zachodniej krawędzi wzniesienia. Według wstępnej analizy materiału krzemienistego zespół ten wskazuje na istnienie pracowni krzemieniarskich, czego dowodem jest m.in. duża ilość odłupków przy prawie zupełnym braku narzędzi. Odbywała się tu najprawdopodobniej wstępna obróbka krzemienia. Posługiwano się surowcem jurajskim, pochodzącym z miejscowych wychodni krzemieniarskich. Pracownie działały najprawdopodobniej w schyłkowym neolicie i we wczesnej epoce brązu, a użytkowane były przez ludność kultury ceramiki grzebykowo-dołkowej.

2. Materiał ceramiczny znajdował się przede wszystkim na południowo-zachodniej krawędzi wzniesienia i pochodził z trzech różnych okresów:

a/ Większa część ceramiki pochodzi z wczesnego okresu lateńskiego i wiąże się z kulturą grobów kłozowych. Ponadto stwierdzono wyraźną warstwę kulturową, wiążącą się z tą ceramiką i świadczącą o istnieniu osady tej kultury.

b/ Występują tu ślady osadnictwa z III okresu wczesnośredniowiecznego w postaci ułamków naczyń glinianych obtaczanych, z ornamentem żłobkowań poziomych.

c/ Najmłodszą ceramikę reprezentuje kilkanaście ułamków naczyń późnośredniowiecznych, toczonych na kole garncarskim, z ornamentem stempekowym.

Materiał z badań znajduje się w MAiE w Łodzi.

Nie przewiduje się kontynuacji badań.

NOWA HUTA-PLESZÓW
Stanowisko 17

Muzeum Archeologiczne
w Krakowie
Oddział w Nowej Hucie

Badania prowadzili mgr Aurelia Kogus i mgr Andrzej Rachwaniec /autor sprawozdania/. Finansowała Huta im. Lenina. Dwudziesty drugi sezon